

# ՅՈՒՆԵՍԿՈ

## Ն. ԱՄԵՆ. ՊԱՏՐԻԱՐԺ Ս. ՅՈՐ ԳՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹԵԱՆ ՔԱՌԱՍՈՒՆՅՈՒՆԳԱՄԵԱԿԻ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԵՋ

1976 Մարտ 14-ի երեկոյեան, Ս. Էջմիածնի վեհաքանի գեղականոյց դահլիճին մէջ խառն բազմութեան մը ներկայութեան հանդիսաւորապէս ներշնչուեցաւ Ս. Արքեպիս Գառնիկայ Ն. Ամեն. Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպիս. Տէրտէրեանի գրական գործունէութեան քառասունհինգամեակը: Հանդիսութեան նախագահութեամբ իր նախագահին էր Ազգիս Հայրապետը՝ Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Վազգէն Ա. Վեհափառ Կաթողիկոսը: Ներկայ էր Հայաստանի Կրօնից Նախարար Մեծ. Տիար Սարգիս Գասպարեան:

Յործիքական երեկոյեան բացաւ Արեւմտեան Եւրոպայի Հայոց Հայրապետական Նախարար Գորշ. Տ. Սերովրէ Արքեպիս. Մանուկեան. իսկ Եղիշէի գրական բնագոյնը վաստակի մասին գնահատանքի ջերմ խօսքերով հանդէս եկաւ բանաստեղծուհի Մարո Մարգարեան: Իր ազգային և գնահատանքի արտայայտութիւնները բոլոր նաեւ Վեհափառ Հայրապետը:

Ապա Ամեն. Յորեկար Սրբազանը շնորհակալութեան իր անկեղծ գգնամբերը յայտնեց բոլորին:

Գործադրուեցաւ գեղարուեստական նախ յայտագիր մը, մեծ մասամբ իր նախնային ստեղծագործութիւններէն բաղկացած:

Ստորեւ կը հրատարակենք Գորշ. Տ. Սերովրէ Արքեպիս. Մանուկեանի բացման խօսքը և Մարո Մարգարեանի գեղեցիկ ճառը:

Ծ. ԽՄԲ.

Վեհափառ Տէր,  
Ամենապատիւ Սրբազան Եղբայր,  
Թարգմա Պարոն Գասպարեան,  
Հոգևոր եղբայրակիցներ և  
Թարգմա Ներկաներ,

Ինչի համար քաղցր պարտականութենէ մը աւելի հաճոյք մըն է կատարել բացման խօսքը այս գրական երեկոյթին, նուիրուած՝ բանաստեղծ Եղիշէի, որուն հետ կապուած եմ շուրջ յիսուս տարիներու բարեկամութեան, եղբայրակցութեան և միևնույն իտիպիտ՝ Աստուծոյ և Ազգին ծառայելու խանդակին զգացումներով:

Ճակատագիրը մեր պատմական հայրենիքէն, չքնաղ Վասպուրականէն, տակաւին շատ մանուկ հասակի մէջ, Պաղտատի անապատները մեզ նե-